

PREDGOVOR

Pod egidom ideje povezivanja glazbe kao umjetničkog izričaja i muzeja kao institucije koja čuva i promiče baštinu, od 16. do 18. listopada 2013. održan je međunarodni simpozij *Glazba u muzeju/Muzeji glazbe*. U velikoj dvorani Muzeja Mimara sudionici iz Hrvatske, Austrije, Danske, Francuske i Velike Britanije govorili su o teorijskim i praktičnim aspektima pojma glazbene baštine te njezina čuvanja, reproduciranja i interpretiranja.

Smisao simpozija poetski je jezgrovito sažeo upravitelj Hrvatskoga glazbenog zavoda Marcel Bačić rekavši kako su „muzika i muzej kao prostori stvaralaštva i mjesta pamćenja dva agregatna stanja iste ideje pod zaštitom muza“.

Glazbenu kulisu toga jedinstvenog događaja činili su zvuci Kresnikove i Guarnerijeve violine, praižvedba djela suvremenoga hrvatskog skladatelja D. Bobića, inspiriranoga notnim materijalom iz ostavštine Karla von Prandaua, kao i glazbeni *performance* nastao pod snažnim utjecajem likovnog umjetnika V. Richtera. Glazbena šetnja Gornjim gradom i obilazak zgrade Hrvatskoga glazbenog zavoda (posvećenoga *arti musices*) pod inspirativnim vodstvom Nade Bezić, upozorili su na važnost očuvanja sjećanja na glazbeni život Zagreba.

Na tom je stručnom skupu o temi glazbene baštine prvi put u Hrvatskoj uspostavljen dijalog između muzikologa, muzeologa, knjižničara, kustosa, glazbenih pedagoga, skupljača glazbene građe, amatera istraživača.

Pod pojmom glazbene baštine razumijeva se sva širina i raznovrsnost „građe“: au-

tografski manuskripti, predlošci i kopije prvih izdanja glazbenih djela; povijesni i tradicijski glazbeni instrumenti, snimke njihova zvuka te snimke glazbenih djela; aparati za bilježenje i reprodukciju zvuka; glazbena literatura; ikonografija glazbe – crteži, slike, fotografije, biste i maske; biografska dokumentacija skladatelja i izvođača – svjedodžbe i diplome, korespondencije, dnevnici, plakete i odlikovanja; predmeti povezani s ambijentom stvaranja glazbe – namještaj i osobni predmeti, kao i kuće/stanovi skladatelja.

Radovi sa simpozija koje objavljujemo u ovom broju časopisa svjedoče o uistinu širokom području koje nazivamo glazbenom baštinom, o njezinu sustavnom prikupljanju, proučavanju i prezentiranju. Teme najvećim dijelom obuhvaćaju prikaz hrvatske glazbene baštine u muzejima – bilo da je riječ o glazbenim zbirkama ili o pojedinačnim predmetima – te u crkvenim zbirkama, knjižnicama i privatnim kolekcijama. Govori se o tradicijskim glazbalima i muzeološkom i muzikološkom tretmanu u etnografskim muzejima i zbirkama; o memorijalnim centrima, spomen-sobama, dijelovima stalnih postava ili pak o povijesnim ambijentima skladatelja/glazbenika. Dulji blok tekstova odnosi se na konkretne skladatelje i glazbenike, pojedine muzejske glazbene zbirke, glazbene memorijale, glazbene instrumente te na tehničko-tehnološki aspekt proizvodnje i reprodukcije glazbe (uz pomoć strojeva i uređaja, nosača zvuka).

Koliko napora ulažu muzeji u popularizaciji glazbe svojim posjetiteljima, potvrđuje pregled različitih manifestacija u mu-

zejima povezanih s glazbom – glazbenih slušaonica, radionica, recitala i koncerata. Zastupljeni su i radovi koji donose prikaze velikih mogućnosti i prednosti implementacije informacijskih tehnologija u čuvanju i posredovanju glazbene i zvučne baštine (npr. mogućnosti Europeane). Ovo je i prilika da se upozna djelatnost Phonogrammarchiva iz Beča, zaslužnoga

i za očuvanje hrvatske tradicijske glazbe, kao i potencijala što ih nosi digitalizacija. Kako muzeološki tretirati glazbu, saznali smo iz iskustva Danske i Austrije, koje će nam, nadajmo se, pomoći i u ustrojavanju hrvatskog muzeja glazbe.

Višnja Zgaga